

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 15 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, declarate de către avocatul Ocerednaia Larisa în numele inculpatului și inculpatul

Moroșan Ruslan Nicanor, născut la
XXXXX, originar din XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.06.2016 – 15.02.2017;

2. Instanța de apel: 17.03.2017 – 31.05.2017;

3. Instanța de recurs: 18.08.2017 – 04.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 15 februarie 2017, Moroșan Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2)-(3), 46, 165 alin.(3) lit.a) Cod penal, la 12 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul turismului, angajării persoanelor în câmpul muncii peste hotarele R.Moldova și alte activități conexe pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la Moroșan Ruslan în beneficiul lui XXXXX prejudiciul material în mărime de 7500 lei și prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Moroșan Ruslan, aflându-se în Republica Moldova, în anul 2014, urmărind scopul recrutării, transportării, adăpostirii, primirii persoanelor, cu și fără consimțământul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială, a creat în prealabil o reuniune stabilă de persoane în următoarea componență: Anastasia Afanas, două persoane stabilite de către organele de urmărire penală și alte neidentificate.

Grupul criminal organizat condus de către o persoană identificată de către organul de urmărire penală, avea un plan bine determinat de activitate infracțională, care conținea următoarele etape: identificarea potențialelor victime din mediul social vulnerabil în scop de exploatare sexuală, recrutarea acestora prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, adăpostirea victimelor până la transportarea în țara de destinație pentru a asigura controlul asupra lor și pentru a evita contactul cu alte persoane sau cu reprezentanții organelor de drept, perfectarea actelor de identitate pentru victime, organizarea transportării victimelor în țara de destinație.

Astfel, în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2014, Moroșan Ruslan împreună

cu alte persoane identificate de către organele de urmărire penală, au instigat mai multe persoane la comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, au împărțit și coordonat rolurile infracționale între membrii acestuia, în vederea recrutării, transportării, adăpostirii, primirii persoanelor cu și fără consimțământul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială și obținerea beneficiilor materiale în rezultatul acestor acțiuni, dirijând activitatea grupului criminal organizat de către ei. Astfel, persoanele, acționând în calitate de membri ai grupului criminal organizat și condus de către Moroșan Ruslan și alte persoane identificate și neidentificate de către organul de urmărire penală, exercitau rolul de a recruta potențialele victime ale traficului de ființe umane prin înșelarea acestora cu privire la natura serviciilor, pe care acestea urmau să le presteze în țara de destinație și prin abuz de poziție de vulnerabilitate a victimelor, de a pregăti setul de acte necesar în vederea transportării acestora în țara de destinație, de a le adăposti până la transportare și de a le transporta în țara de destinație.

Moroșan Ruslan, în cadrul grupului criminal organizat avea rolul de autor și de organizator, condus și de către o persoană care a fost identificată de către organele de urmărire penală și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, recrutând potențialele victime prin abuz de poziție de vulnerabilitate și înșelare cu privire la scopul deplasării în țara de destinație, în scop de exploatare sexuală comercială și obținerea beneficiilor materiale, adăpostea victimele, pregătea nemijlocit și prin complici seturile de documente pentru transportarea victimelor în țara de destinație, organiza transportarea lor pe teritoriul țării.

Astfel, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală, în toamna anului 2014, grupul criminal organizat, împreună cu Moroșan Ruslan au comis infracțiunea de trafic de ființe umane în privința lui XXXXX în următoarele circumstanțe: în perioada lunii noiembrie 2014, Moroșan Ruslan, prin înțelegere prealabilă cu trei persoane identificate de către organele de urmărire penală și alte persoane necunoscute de către organul de urmărire penală, aflându-se în mun.Chișinău, prin intermediul lui Anastasia Afanas, urmărind intenția de recrutare, prin înșelăciune în scop de exploatare sexuală comercială, pentru a ascunde scopul real de transportare a victimei în țara de destinație, a adăpostit-o pe XXXXX în apartamentul său, i-a propus procurarea biletului la autocar cu destinația Chișinău-Atena, confirmându-i destinația sa și propunerea primită de la complici la un post de muncă bine plătit ca dădacă la o grădiniță sau la spălat vesela într-o cafenea în or.Atena, R.Grecia, contra unui salariu decent de 1000 de euro lunar. Obținând acordul victimei prin înșelăciune, urmărind realizarea scopului infracțional unic al grupului criminal organizat, organizatorii grupului criminal, avându-l în componența sa și pe Moroșan Ruslan, i-au procurat bilet la autocar, cu direcția de deplasare Chișinău-Atena și au organizat transportarea lui XXXXX, la data de 05 decembrie 2014, în or.Atena R.Grecia.

Fiind deposedată de pașaportul Republicii Moldova, lipsită de dreptul la libera circulație, prin înșelăciune, cu aplicarea influenței psihice și violenței fizice, manifestate prin lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, persoana identificată de către organele de urmărire penală a încercat să o oblige să întrețină raporturi sexuale forțate contra plată. Din motiv că partea vătămată refuza, aceasta era maltrată sistematic, într-o perioadă de aproximativ 14 zile și violată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul L.Ocerednaia în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care R.Moroșan să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate, invocând

că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; vinovăția inculpatului nu este probată; lipsesc elementele infracțiunii imputate; nu a fost probată intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, apelul declarat de către avocatul L.Ocerednaia în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXXXX, ale martorilor D.Trîntă, Z.Vasilos, A.Afanas, N.Tașciuc, V.Vitiuc și actele cauzei - procesele-verbale de ridicare și examinare a telefonului mobil ce-i aparține lui A.Afanas, de confruntare dintre A.Afanas și XXXXX, dintre R.Moroșan și XXXXX; biletul de călătorie pe numele lui M.Muntean, sentința de condamnare în privința lui A.Afanas în baza art.155 și 165 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2)-(3), 46, 165 alin.(3) lit.a) Cod penal, sunt combătute de probele administrate în prezenta cauză penală și enumerate supra.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de consecințele comiterii infracțiunii și corect a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Pe de altă parte, instanța de apel a indicat că prima instanță eronat a apreciat drept circumstanță agravantă faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit pentru fapta comisă însă, în același timp a considerat că acest aspect nu afectează legalitatea actului emis.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul L.Ocerednaia în numele inculpatului și inculpatul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care R.Moroșan să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția inculpatului nu este probată; - lipsesc elementele infracțiunii imputate; - nu a fost probată intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea imputată; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat.

Potrivit art.430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, inclusiv, denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel; denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data declarării recursului și semnătura recurentului.

Colegiul penal constată că, inculpatul a declarat recurs, care a fost înregistrat în Curtea Supremă de Justiție la data de 28.06.2017, fără a fi semnat de către recurent și fără a se indica data declarării recursului. Din acest motiv, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10.07.2017, cererea de recurs ordinar a fost restituită inculpatului pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea unei noi cereri de recurs în termen de 30 de zile, care a fost recepționată de către inculpat la 13.07.2017 (f.d.121-122, 126 v.5).

Ulterior, la 25.08.2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit recursul ordinar declarat din numele lui R.Moroșan, din conținutul căruia rezultă că în acesta, contrar prevederilor art.430 pct.7) Cod de procedură penală, repetat nu a fost indicată data declarării recursului și semnătura recurentului.

Luând în considerație faptul că cererea de recurs nu a fost semnată de recurent și nu a fost posibil de stabilit cert de către cine a fost depus recursul, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de inculpat nu îndeplinește cerințele legale de conținut prevăzute de art.429, 430 Cod de procedură penală, instanța de recurs nefiind în drept să înlătore neajunsurile din oficiu.

Potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, și, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430.

În această situație Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de inculpat se consideră că nu îndeplinește cerințele de conținut și cade sub incidența art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul L.Ocerednaia în numele inculpatului

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui R.Moroșan, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând ca acesta să fie achitat pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui R.Moroșan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2)-(3), 46, 165 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile:

- părții vătămate XXXXX, potrivit căreia i s-a propus să meargă la muncă în Grecia, costul biletului de călătorie fiind achitat de către V.Ciupac, ajungând la destinație a fost dusă de către A.Afanas și V.Ciupac într-un apartament unde mai erau și alte fete; a locuit în subsolul apartamentului aproximativ o lună, fiind maltratată și violată; V.Ciupac prin skype a luat legătura cu R.Moroșan care solicita de la primul 1000 de euro pentru transportarea fetelor. Pe R.Moroșan l-a văzut de aproximativ 5 ori vorbind prin skype cu V.Ciupac, înțelegând că are rolul de a găsi fete și de a le transporta în Grecia contra sumei de 1000 euro pentru fiecare;

- martorului D.Trîntă, care a declarat că A.Afanas până a pleca la muncă în Grecia, a stat în locațiune la o persoană cu numele Ruslan căruia inclusiv i-a transmis banii pentru perfectarea actelor necesare pentru deplasare în Grecia și procurarea biletului. Inculpatul R.Moroșan seamănă cu persoana de pe poza arătată pe site-ul de socializare „odnoklassniki”, precum și că banii i-au fost dați de către fosta colegă de școală R.Hadjaeva și Vasile care se aflau în Grecia. A.Afanas i-a propus și ei să meargă în Grecia și i-a zis că pleacă mai multe fete;

- martorului Z.Vasilos, potrivit căreia îl cunoaște pe R.Moroșan și că împreună cu A.Afanas, la propunerea lui R.Hadjaeva au plecat în Grecia pentru a munci într-un restaurant. Până la plecare a stat în locațiune la R.Moroșan și a vorbit pe skype cu un oarecare Vasile care i-a dat bani inculpatului pentru a-i procura bilet la avion. A mai indicat că Vasile o obliga să se prostitueze, iar în caz că refuza, o amenința cu moartea. R.Moroșan trebuia să mai trimită o fată, însă nu a mai răspuns la apelurile lui Vasile.

Pe XXXXX nu o cunoaște, dar știe că în Grecia a fost chemată de către A.Afanas, de la care a aflat că a fugit;

- martorului A.Afanas, care a declarat că actele pentru a putea pleca în Grecia au fost perfectate de către R.Moroșan care ținea legătura cu Vitalie, aflat în Grecia. A mai menționat că venind în Chișinău a stat într-un apartament împreună cu un bărbat și o femeie, iar R.Moroșan ținea legătura cu V.Ciupac prin telefon sau skype și a auzit că ultimul îi spunea inculpatului că dacă va executa ceea ce i se cere, va primi bani. Rolul lui R.Moroșan era de a trimite fete în Grecia. Dânsa nu a știut pentru ce pleacă în Grecia, dar ajunsă acolo a înțeles că pentru practicarea prostituției. Pe XXXXX o cunoaște din copilărie, aceasta împreună cu Z.Vasilos au plecat în Grecia prin intermediul lui R.Moroșan, dar ce s-a întâmplat cu ea nu cunoaște. A mai indicat că R.Hadjaeva împreună cu V.Ciupac conduceau cu toate, iar banii pe care îi câștiga, îi lua V.Ciupac, care deseori vorbea pe skype cu R.Moroșan. Într-o zi a auzit că îi cerea ultimului să-i trimită două fete în Grecia, a mai precizat că atunci când ea împreună cu Z.Vasilos au ajuns în Grecia, V.Ciupac i-a transmis lui R.Moroșan 2000 de euro;

- martorului N.Tașciuc, potrivit căroră pe R.Moroșan îl cunoaște vizual, fiind ofițer de investigație și efectuând operațiuni de căutare a acestuia ca urmare a plângerii depuse de către XXXXX care, personal, i-a condus și le-a arătat apartamentul în care locuia R.Moroșan. Ulterior, deplasându-se la locul de muncă a soției acestuia, ea le-a declarat că nu locuiesc împreună și că acesta se ascunde, deoarece are probleme;

- martorului V.Vitiuc, care a relatat că a fost ofițer de investigație pe marginea cauzei penale în privința lui R.Moroșan și a depistat locul aflării inculpatului, l-a telefonat și l-a anunțat că este în căutare și că trebuie să se prezinte la organul de urmărire penală, însă R.Moroșan i-a închis telefonul, ignorându-i cerințele;

și actele cauzei - procesele-verbale de ridicare și examinare a telefonului mobil ce-i aparține lui A.Afanas; de confruntare dintre A.Afanas și XXXXX, potrivit căruia XXXXX și-a susținut declarațiile anterioare privind traficarea ei în Grecia, dintre R.Moroșan și XXXXX, potrivit căruia aceasta din urmă a declarat că personal l-a văzut și l-a auzit pe R.Moroșan purtând discuții prin skype cu V.Ciupac despre recrutarea și trimiterea fetelor în Grecia, în scop de exploatare sexuală; biletul de călătorie pe numele XXXXX, sentința de condamnare în privința lui A.Afanas în baza art.155 și 165 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul R.Moroșan a infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2)-(3), 46, 165 alin.(3) lit.a) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui R.Moroșan, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurent în recurs, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul recurentului, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite

și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului R.Moroșan.

Complementar, Colegiul menționează că temeiurile invocate de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor indicate în recurs în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Prin urmare, temeiul invocat de partea apărării, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele recursului.

Coroborând cele expuse, argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu pot fi reținute. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, astfel Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care

constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430, precum și dacă este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocat în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat și de către inculpat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, în cauza penală în privința lui Moroșan Ruslan, de către avocatul Ocerednaia Larisa în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat și de către inculpat pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu